

Stimați profesori, dragi colegi

Ziua de astăzi reprezintă un moment unic pentru noi, încheierea unei etape frumoase care ne-a marcat evoluția. Deși eram niște nătăfleți, am devenit mai maturi, mai hotărâți, mai determinați să ne atingem idealurile. Reușit-am în acești ani a aduna instrumentele necesare pentru a face față unei societăți competitive... în care munca și oboseala își vor spune cuvântul zi de zi.

Noi, clasa a XII a D, ținem să mulțumim profesorilor noștri, care pe parcursul a 4 ani de zile, ne-au tolerat, ne-au susținut și, credem noi... ne-au îndrăgit. Ei sunt cei care ne-au ajutat să privim viața în totalitatea ei, oferindu-ne exemple de conduită morală și spirituală. Ne-au fost atât profesori, cât și prieteni, reușind să rupă bariera formală a relației profesor-elev, ne-au înțeles când am avut probleme de viață și de moarte și nu i-am putut onora cu prezența.

În spiritul societății în care trăim, noi elevii clasei a XII a D am reușit să ne integrăm. Deși nu am fost vizați de ANAF, am acumulat cu succes destule datorii: la xerox, la Adservio, la bibliotecă. Am trăit emoții puternice când mergeam pe holurile școlii, fără uniformă și fără ecuson. Experiențele nu s-au oprit aici, împreună am fost niște gaițe nu doar în clasă, cât și pe scenă.

Deși am format bisericuțe, că doar suntem creștini, în momentele grele, de nevoie, ne-am unit și am rămas prieteni. Ne vom întâlni peste 10, 15 ani mai maturi fizic, cu forme considerabile, dar la fel de inocenți.

În cele din urmă, dorim să mulțumim școlii deoarece a adus în concret ideea poetică bacoviană: "Oh, liceu, cimitir al tinereții mele!"

Deoarece sunt ultimul dintre colegii mei care are bucuria să vă vorbească, profit de acest moment festiv pentru a repeta invitația noastră, de a ne fi alături la cursul festiv și la banchetul claselor a XII a .Vă mulțumesc .